

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)

SSN Ryszard Witkowski (sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **J. K.**,

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i inne,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 1 sierpnia 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z 4 października 2021 r. sygn. akt III K 780/21,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy Poznań-Grunwald aktem oskarżenia skierowanym do Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wraz z wnioskiem w trybie art. 335 § 2 k.p.k., zarzucił **J. K.** popełnienie czynów wyczerpujących znamiona z art. 207 § 1 k.k. (czyn z pkt I.) oraz z art. 190a § 1 k.k. (czyn z pkt II). Wniosek został następnie z inicjatywy prokuratora zmodyfikowany na posiedzeniu w dniu 4

października 2021 r., na którym nie stawiał się oskarżony, ale obecny był jego obrońca.

Modyfikacja wniosku dotyczyła zakazu zbliżania się oskarżonego do pokrzywdzonej i polegała na przyjęciu 6-letniego okresu obowiązywania wskazanego zakazu.

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce wyrokiem z 4 października 2021 r. sygn. akt III K 780/21, uwzględniając zmodyfikowany wniosek prokuratora:

- uznał J.K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i za to wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;
- uznał J.K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. za to wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby;
- na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) zł;
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania kuratora sądowego o przebiegu w okresie próby co 6 miesięcy;
- na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. K. zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej R.B.-K. na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną przez okres 6 (sześciu) lat.

Przedmiotowy wyrok, niezaskarżony przez żadną ze stron, uprawomocnił się w dniu 12 listopada 2021 r.

Od tego wyroku kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na niekorzyść skazanego złożył Prokurator Generalny, zrzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 3, § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu

zmodyfikowanego wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu bez przeprowadzania rozprawy wyroku skazującego z pominięciem części tych, uzgodnionych wcześniej rozstrzygnięć oraz bez zgody oskarżonego na orzeczenie 6-letniego czasokresu obowiązywania środka karnego w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków porozumienia między prokuratorem a oskarżonym i doprowadziło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 85 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i niewymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności, w następstwie czego doszło również do rażącego naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., polegającego na zawieszeniu wobec oskarżonego wykonania kary pozbawienia wolności na okres 2 lat bez jednoczesnego podania, jakiej kary dotyczy wskazany okres probacyjny, co uniemożliwia prawidłowe wykonanie niniejszego wyroku - wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło na jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Słusznie podniósł Prokurator Generalny, że Sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 2 k.p.k., jest zobligowany do jego szczegółowej (tak formalnej, jak i merytorycznej) kontroli. W jej toku powinien sprawdzić, czy przedłożone przez prokuratora propozycje są zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy respektują obowiązujące przepisy prawa materialnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 lutego 2017 r. sygn. akt III KK 364/16). Stwierdzona w rozpoznawanej sprawie sytuacja pozwala uznać, że Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu nie zrealizował tej powinności w rzetelny sposób, co doprowadziło do wydania zaskarżonego wyroku z rażącym naruszeniem art. 343 § 3, § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. Sąd meriti nałożył bowiem na J.K. niezgodniony z nim 6-letni okres zakazu kontaktowania i zbliżania się do pokrzywdzonej, natomiast nie orzekł obligatoryjnej kary łącznej w wymiarze 1

roku pozbawienia wolności, której wykonanie powinien - procedując na podstawie art. 343 § 6 k.p.k. - warunkowo zawiesić, co w konsekwencji skutkowało obrazą nie tylko art. 85 § 1 k.k., ale również art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. i miało oczywisty wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, gdyż spowodowało ukształtowanie odpowiedzialności karnej oskarżonego wbrew wskazanym wyżej normom prawa procesowego i materialnego. Tymczasem prawidłowe rozstrzygnięcie co do kary i środków karnych należy do niezbędnych elementów wyroku skazującego, wymienionych w art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. Realizacja tego wymogu powinna się dokonywać poprzez sformułowanie rozstrzygnięcia o karze w sposób umożliwiający jej wykonanie (wyrok Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2017 r. sygn. akt IV KK 152/17).

Zasadność z powyższych względów kasacji skutować musiała uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, w toku którego uwzględnione zostaną wyrażone powyżej zapatrywania prawne.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak wyżej.

(B.B.)

[as]